

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hænderne og Røsten i Rom og Jerusalem

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 212. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1859_1256-txt-shoot-idm518.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

213Betænker vi saaledes, at Keiser *Augustus i Rom* og *Jesus Nazaræus, Jødernes Konge i Jerusalem*, var *samtidige*, og at, trods den gennemgribende Forskiel mellem *Verdens-Keiseren* og *Kongen*, hvis Rige var *ikke* af denne Verden, disse to, i hele den dannede Verden navnkundige Mænd, dog virkelig var hinandens **Medbeilere** til Navn af den store *Freds-Fyrste*, kommet i *Tidens Fylde*, med det længe attraaede, savnede og forventede *Gyldenaar*, og vilde begge *tilbedes* som den *guddommelige* Frelser, der maatte følges med uindskrænket *Tillid*, paa den ny Bane fra *Mørket* til *Lyset*, fra *Splid* til *Enighed* og til den rolige Nydelse af *Livet* i hele dets *Fylde*; naar vi betænker det, og lægger Mærke til *Udfaldet*, da seer vi klarlig, at *Haands-Begrebet* paa sit *Romerske Høisæde*, som Skriften kalder *Satans Stol*, blev saa dybt beskæmmet, som det vel paa Jorden var mueligt, af *Mund-Begrebet i Jerusalem*, med Korset til sit *Høisæde*, som Skriften kalder *Naade-Stolen* i Blodet. Medens nemlig *Verdens-Keiseren i Rom* paa sin *Døds seng* maatte nøies med den Trøst at have spillet sin *Rolle* i det store *Skuespil* udmærket, da havde *Jødernes Konge* i den anden Verden sit *Paradis* at dele selv med en bodfærdig Røver, og hvor høit man end vilde skatte Oplysningen, Freden, Velstanden og Livsnydelsen i Keiser Augusts saakaldte *gyldne Tid*, saa blev det dog lige vist, at for *Menneske-Livet* har der aldrig været en sørgeligere Tid end den, der udviklede sig under Tilbedelsen af Keiser *August*, under den Oplysning, der *forgudede* ham, og 214under den Tingenes Orden, som han grundede paa *Næve-Retten*, medens man, paa den anden Side, hvor lidt man end troede paa *Christi* Opstandelse og Himmelfart og paa den *Helligaands* Udgydelse over hans Apostler med glødende Tunger, ei kan miskiende, at under *Christi* Tilbedelse, som Guds-Ordet, der blev Kiød, under den Oplysning, der var i *hans Aand*, og under den Tingenes Orden, som han grundede, oplomstrede *Menneske-Livet* i den ædleste, lyseste og glædeligste Skikkelse, som det nogensinde, siden Synden og Døden kom til Verden, har havt under Solen, saa vi siger med Rette, at Forskiellen mellem Tids-Fylden, Gyldenaaret, Freden og Oplysningen, i *Jerusalem* og i *Rom* er Forholdet mellem det Ægte og det Uægte, det Sande og det Falske, Virkeligheden og Skinnet.